

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za znana plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji, 9. marca. [Izv. dop.]

—j—. Pričetkom današnje seje prečita se zahvalni telegram nemške vlade, s kojim odgovarja izjavi avstrijskega parlamenta, izražujoči sočutje državnega zbora povodom smrti cesarja Viljema. Potem prošnja deželnega sodišča Dunajskega, naj se mu izroči poslanec Schönerer, kojega preganja državni pravdnik zaradi zločina javnega nasilstva. Čitateljem „Slov. Naroda“ znan je najnovejši škandal, s kojim je vlastelin Roznovski, ulomivši na čelu mnogobrojne, s palicami oborožene tolpe v uredniške prostore „N. Wiener Tagblatt-a“ pomnožil svoje lavorike. Nejevolja nad tem činom, kateri omadežuje dostojanstvo vseh državnih poslancev, je splošna tudi v takih krogih, kateri sicer niti najmanjšega povoda nimajo braniti krivonose „Tagblattove“ časnikarje. In današnje obnašanje Schönererjevo pač ni bilo po tem, da potolazi opravičeno razburjenost. Mej prečitanjem sodniškega dopisa slonel je pod predsedniškim odrom ter dvakrat zarohnel z gromčim glasom: „Erlogen, alles erlogen, das weiss ich besser!“ Predsednik ga je k redu pozval, mej poslanci pa je kar zavrelo prepričanje, da se taki elementi ne morejo in ne smejo več trpeti v skupščini, zastopajoči častni ugled avstrijske monarhije. Splošno je mnenje da je politik Schönerer s tem škandalom samega sebe uničil. Sodnija — ako državni zbor privoli njegovi izročitvi — ne bode ga prijela z glaciérokavicami. To je razvideti iz tega, ker sta dva njegovih pomagačev že pod ključem. Če ga zbornica izroči, obsodijo ga po kazenskem zakonu radi zločina, in s tem izgubi mandat, izgubi tudi pasivno volilno pravico na dolgih pet let. Predno mu poteče ta doba ter se zopet ožive njegove politične pravice, minula bode slava njegova in nihče ga več ne reši zaslužene pozabljenosti. Baš v trenutji, ko pišem te vrstice, dobaja mi vest, da je imunitetni odsek z veliko večino sklenil, nasvetovati zbornici, da ga izroči. K vsej nesreči, katera Schönererja tare v zadnjem času, pridružila se je še ta smola, da ga je v odseku branil sila nevkreten zagovornik, Celjski dr. Foregger. Poročevalcem bil je izbran dr. Weeber, ni dvojiti o tem, da zbornica pritrdi odsekovemu predlogu. Debata, katere se je nadejati vsaj tekom prihodnjega tedna, utegne biti dokaj hrupna, zlasti če se obistini, da bode Schönerer sam

zagovarjal svojo lastno častito osobo. Bajе bode to njegov zadnji govor v tej dvorani!

O današnji razpravi, zadevajoči nadaljevanje debate o katehetskih plačah, ne bodem poročal obširno. Na razgovoru je zakon, glede kojega sta si obe stranki precej jedini. Kontraverza mej njima se suče, kakor sem že razjasnil, zgolj okoli državno-pravnega vprašanja, izraženega v členu III. Vsak govornik, tudi ako mu dobrotljiva priroda ni prisodila daru posebno točnosti, utemeljil bi svoje mnenje o tej odločilni točki tekom desetih minut. A danes, — danes zabavala, ne dolgočasila sta zbornico dva govornika z govoroma, trajajočima poštene tri ure! Dr. Weitlof čutil je potrebo, polemizovati proti samotarju Heinrichu ter iz starih zapisnikov dokazati njegovo nedoslednost. Dokaz, kolikor se tiče Heinrichove osebe, posrečil se mu je, in težko bode napadanemu zastopniku Litomislškemu, zavračati Weitlofovo očitjanje, toda — čemu tratiti čas, dragoceni čas s takimi čenčami! A kaj naj porečemo o čistitem kanoniku Budejeviškim, dru. Špelini, kateri je dve celi uri govoril o katehetskem zakonu! Priznavamo pošteno njegovo voljo, radi pritrujemo, da je marsikaj istinitega bil povedal ob izrastkih novodobne šole, ali nikakor ni trebalo, anticipirati debato o Liechtensteinovem predlogu ter toliko izdatno grešiti na potrpežljivost slavne zbornice. Opravičena bila je opomnja gospoda predsednika, kateri je koncem današnje seje odločno grajal govorniško „proliferacijo“ — primernejšega izraza v naglici ne najdemo za to grdo razvado — ter po syaril poslance, naj bodo v bodoče točnejši in krajši v svojih razpravah. Da le povoljen uspeh doseže s svojim jako umestnim svarilom!

Zanimiva za nas Slovence je bila današnja večerna seja budgetnega odseka. Že iz uradnih poročil, koje je objavila „Reichsrathscorrespondenz“, razvideti je, da se je naučni minister sam prizadeval, omehčati svoje izjave, prouzročene po dr. Tonkliji. Dopisnik Vaš poročal Vam je pod pristnim utisom ministrovih besed, koje je sam bil čul v budgetnem odseku; ž njim moral se je strinjati vsak objektivni poslušalec. Varijanta v uradnem poročilu, katera se dokaj ugodnejše glasi za naše težnje, kaže na vsak način, da se je načelnik učne uprave vender nekoliko premislil ter da prizadevanja slovenske delegacije neso bila po vsem brezuspešna. V tem nas potrjuje tudi odgovor, kojega je danes

bil dal dru Tonkliju gledé slovenskih ljudskih šol. Zastopnik naš v budgetnem odseku vprašal je namreč ministra, ali ne namerava razveljaviti nezakonite določbe goriškega deželnega šolskega sveta, katera uvaja nemščino kot obligaten učni predmet v vse ljudske šole mejne grofije Goriške. Potipal je potem skelečo rano ljudskega šolstva, namenjenega slovenskemu prebivalstvu v tužnem Korošanu ter ministra pobaral, ali kani odstraniti ondotni nenaravni položaj, kateri je v vidnem protislovju z obstoječimi osnovnimi in šolskimi zakoni? Če se bode eksc. Gautsch istinito ravnal po svojih besedah, nismo nezadovoljni z njegovim odgovorom. Kar se Goriškega tiče, skliceval se je minister na pritožbo deželnega zbora goriškega. Vsled te pritožbe zahteval je poročilo od Tržaškega namestnika; kakor hitro mu dojde to poročilo, razsodil bode — tako se glasi njegova obljuba — v zmislu veljavnih zakonov. Gledé Koroškega izjavil se je, da je zaukazal deželnemu predsedniku kot prvomestniku deželnega šolskega sveta, naj natančno poizve o stanji slovenskih šol na Koroškem ter njemu poroča o tej zadevi. Kakor hitro se to zgodi, razsodil bode tudi v tem slučaju v zmislu zakonov in pedagogičnih načel. Saj več ne zahtevamo, zakon zadobi naj svojo veljavnost tudi nasproti slovenski „raji“ — in mirni bodemo mi, mirna bode Bosna!

Še je dostavil naučni minister na neko Tonklijovo vprašanje, zadevajoče državne ustanove za Goriške učiteljske kandidatinje, da se bode kredit, namenjen dotičnim ustanovam na ženskem izobraževališči v Gorici, primerno zvišal. — Opozicija se ni, kakor druga leta, umešavala v debato, le dr. Heilsberg je nekoliko čvekal o idiličnem „miru“, kateri je dosihmal vladal na Koroškem ter konstatoval „žalostno“ prikazen, da se blagonosni ta mir sedaj razdira celó v tej blaženi deželi. Duhovniki baje, in oni oo. jezuitje, koje je vladika Kahn pritegnil v deželo, da zdražho delajo in nemir sejejo. Dr. Tonkli je pravo pogodil, da niti z mazincem ni ganil mej Heilsbergovim govorom ter niti besedice ni odgovoril takemu nasprotniku. So protivniki, koje treba na ves glas zavračati, nahajajo se pa tudi taki, proti katerim je molčanje, zgovorno molčanje najboljši odgovor!

LISTEK.

Otci in sinovi.

Roman.

Ruski spisal J. S. Turgeněv, preložil Ivan Gornik.

(Dalje.)

XXIII.

Izpovedši Arkadija z zasmehljivim sožaljenjem in pokazavši mu, da dobro vé za smoter njegove poti, osamil se je Bazarov popolnoma: delal je z mrzlično pridnostjo. S Pavlom Petrovičem ni se več prepiral, to tembolj, ker se je on v njegovi prisotnosti neizmerno aristokratski vedel ter izražal svoja mišljenja bolj z glasovi nego z besedami. Le jedenkrat razgovarjal se je Pavel Petrovič z nimalistom o tedaj jako običajnem vprašanji radi pravice vzhodnojezerskih dvorjanov, a prenehal je sam najedenkrat ter rekel s hladno udvorljivostjo: — sicer tako drug drugega ne moreva razumeti, jaz vsaj nimam časti, da bi vas razumel.

— Res da! vskliknil je Bazarov. — Človek vse lahko razume — kako trepeče eter in kaj se na solnci godi, a kako se more drug človek drugače usekavati, kakor se usekuje sam, tega ne more razumeti.

— Kaj, ali naj bi to bilo ostroumno? vprašal je Pavel Petrovič ter odšel.

Sicer prosil je včasih Bazarova, da mu je dovolil prisotstvovati pri njegovih poskusih in jedenkrat je celo približal svoje dišeče in z zdravilno vodo umito obličje k mikroskopu, da bi pogledal kako je prozorna infuzorija goltala zelen prašek ter jo naglo vrtila z nekakimi jako nežnimi kljukicami, koje je imela v grlu. Češčeje nego njegov brat posečal je Bazarova Nikolaj Petrovič. Vsak dan je prihajal, kakor je rekal „učit se“, ako ga gospodarski opravki niso zadrževali. Motil ni mladega naravoslovca: usedel se je v kak kot v sobi ter pazno gledal izredka staveč skromno vprašanje. Pri obedih in večerjah poskušal je pogovor navesti na fiziko, geologijo ali kemijo, ker so vsi drugi predmeti, tudi gospodarstveni, da ne govorim o politič-

nih prouzročevali, ako ne prepira, vsaj občno nezadovoljnost. Nikolaju Petroviču zdelo se je, da se neprijateljstvo njegovega brata napram Bazarovu ni prav nič zmanjšalo. Nevažen slučaj potrdil je mej mnogimi drugimi njegov sum. Kolera jela se je prikazovati nekje v okolici in tudi v Marijni sami „ugrabila“ je dvoje ljudij, Neko noč zbolel je Pavel Petrovič precej zlo. Potrpel je vse do jutra ter se ni zatekel k Bazarovljemu izkustvu. Ko pa ga je drugi dan srečal, odgovoril je na njegovo vprašanje: „čemu ni po njega poslal?“ — še ves blede, a že „skrbno počesan in obrit: — „saj ste, kakor pomnim govorili, da ne verujete v medicino!“ — Kako minevali so dnovi. Bazarov delal je neutrudno in resno. V hiši Nikolaja Petroviča bivalo je vender bitje, kateremu sicer ni razkrival svoje duše, a s katerim je rad govoril... To bitje bila je Fenička.

Srečaval jo je večkrat rano zjutraj na vrtu ali na dvorišču. V sobo k njej ni zahajal, in ona prišla je v vsem jedenkrat k njegovim vratom vprašat ga, ali naj koplje Mitjo ali ne. Ona ni mu samo za-

Pomagajmo si!

(Dopis z slovenskega Štajerja.)

Slovensko razumnstvo, podpiraj narodne zavode! Kdor opazuje ljubezen sedanje vlade, posebno pa naučnega ministerstva do Slovencev, spoznati je moral že davno, kaj da imamo mi od nje pričakovati. Znano je vsakemu, da so vse naše pritožbe proti javnim in tihim pritiskom bob v steno! Divja germanizacija goji se po slovenskem Štajerji in Koroški huje, kot kedaj poprej; germanizatorji se odlikujejo, pošteni narodnjaki pa ovajajo in zatirajo. Ali bode kedaj bolje? Kdo nam ve povedati? To-liko je pa gotovo, da si bomo morali tudi za naprej sami pomagati, kakor smo si do zdaj pomagali. Kakor so vse dozdanje vlade in teh vlad naprave nedolžne pri vsem razvoju našega jezika in našega slovstva, tako je in bode ostala tudi ta vlada nedolžna pri tem delu. Kar so naši zavodi, naše časnikarstvo in posamezni razumniki za prosveto naroda storili, to imamo in tako bo najbrž tudi za naprej ostalo.

Naj se nikdo ne zanaša preveč na šole, saj po teh se utepje danes na Štajerskem in Koroškem otrokom le švabščina v glavo, in čas, ki je po vsem pametnem svetu odločen za razumni pouk raznih za življenje bolj ali manj potrebnih predmetov, porablja se todi brezozirno za mletev prazne nemške slame. Naj se nikdo ne zanaša na to, da bodo že drugi storili svojo dolžnost; narod pričakuje od vsakega svojega razumnika brez izjeme, da ga podpira in brani sovražne popogoltnosti. Nas je premalo število, da bi se smeli zanašati drug na drugega. Češki narod naj nam bo v tem oziru uzor; tam ne najdeš ne jednega razumnika, ki bi ne daroval za narod mnogo več, kot bi se marsikateremu naših rojakov zdelo mogoče. Le na ta način se je pa povzdignil češki narod na tako visoko stopinjo izobraženosti in umetnosti. Žal, da se ne moremo še mi ponášati z jednako požrtovalnostjo in splošno narodno zavedo. Res je, da nekateri vse storijo, kar morejo, ali ogromno je še število takih mož, ki bi koj zamerili, ako bi jih ne prištevali rodoljubom in razumnikom, če tudi ne najdeš njihovih imen v nikakem imeniku, kjer se objavljajo narodni blagotvorniki. Koliko imen pogrešamo na pr. v imeniku „Matica Slovenske“, za vsakega slovenskega razumnika najimennitnejšega in vse pozornosti vrednega zavoda!

„Matica“ je nam mati višega narodnega izobraženja. Koliko resnic nam je že razkril ta slovstveni zavod, katere bi nam bile po nemški učnosti in temeljitosti zakrite ostale na vse večne čase!

Kdor se je učil na pr. slovanske zgodovine od Nemcev, bo nam pritrdil. Ko bi se po knjigah „Matica Slovenske“ bolj čitale mnogovrstne učene razprave, tekla bi sploh marsikomu gladkeje slovenska beseda tudi o učenih predmetih. Borno letnino premore vsak razumnik, naj si bo že duhovnik, učitelj ali drugega stanu. Kar je „Matica“ za razumnstvo, to je „Družba sv. Mohora“ za obširno ljudstvo. Ima sicer to društvo ogromno število udov, ali treba je z ozirom na slabost naših šol, da se nahajajo te knjige, kolikor je mogoče, v vsaki poštini slovenski pa tudi gospodski hiši. Naj tedaj dela vsakdo, ki ima priložnost, tudi za razširjanje teh prekoristnih knjig. Nujna je postala tudi po-

upala, ni se ga samo ne bala, temveč pri njem vedla se je prosteje in neprisiljeneje nego pri samem Nikolaji Petroviču. Težko je povedati, kaj je bilo temu uzrok; morebiti to, da je nevede čutila v Bazarovu odsotnost vsega dvorjanskega, vse one vzvišenosti, ki ob enem veže in odbija. Njej zdel se je on odličen zdravnik in priprost človek. Ne vznemirja se o njegovi prisotnosti ukvarjala se je s svojim otrokom, in jedenkrat, ko se jej je najedenkrat zvrtilo in jo je zaboletela glava, vzela je iz njegovih rok žličico zdravila. Pri Nikolaji Petroviču vedla se je vsekako tuje proti Bazarovu; tega ni delala iz zvitosti, temveč iz nekega čustva spodobnosti. Pavla Petroviča bala se je bolj, nego Bog ve koga. Pred nekojim časom jel jo je zasledovati in prikazoval se je nepričakovano, kakor bi iz zemlje vzrastel, za njenim hrbtom, v svoji angleški opravi, z nepremičnim prodirajočim obrazom in rokama v žepih. — „Tako hladen in oblasten ti je“, tožila je Fenička Dunjaši, ta pa je v odgovor le vzdihovala in mislila o drugem „brezčutnem“ človeku. Bazarov postal je. da niti sam ni vedel, „neusmiljen trinog“ njene duše.

(Dalje prih.)

treba, da se podpirajo dijaške kuhinje, katere je ustanovile blaga previdnost rodoljubnih slovenskih mož. Te kuhinje, namenjene v podboro ubogih, pridnih, nadarjenih učencev srednjih šol, so sicer neka nova, ali prevažna naprava. V prejšnjih časih podpirali so mestjani z nekoliko dobrohotnostjo slovenske učence, ker so se spominjali tudi koristi, katero jim donša dotika s slovenskim kmetom; ali danes je zadušil strankarski fanatizem nemške in posili-nemške gospode vse blažje čute; njih glavne skrbi so, kako bi se zaprečil slovenski mladini pot do omike. Torej je pa tudi dolžnost vsakega, ki razumi, kam te nakane merijo, po svoji moči za to skrbeti, da se nam pot do omike in izobraženja ne bo zapiral. Ako je človek, katerega dohodki znašajo na leto pet ali več stotin, 5 ali 10 gold. na leto izdal v prid narodne prosvete, za to ne bo postal ubožnejši; ti darovi, položeni na žrtvenik tlačene domovine, nosili bodo, če ne blagotvorniku samemu, pa njegovim otrokom in potomcem stoteri sad. Potomci ne bodo vprašali potem, kako imenitno se je živelo, kako lepe in dragocene suknje, zlate veržice itd. so nosili Slovenci „takrat, ko se je razvil divji germanizem pod vladno grofo Taaffeja, ki ima poleg sebe naučnega ministra Gautscha pl. Frankenthurna; ti bodo sodili svoje prednike po tem, kar so storili za obrambo narodnega življa. Morebiti se bo zdelo Slovincem na Kranjskem, da ni take nevarnosti; mi Štajerci in Korošci, kar jih je zavednih, čutimo jo po vseh sklepih. Bodimo varčni povsod, ali ne mislimo, da smo kaj prihranili sebi in potomcem, če smo pustili propasti narod slovenski na Štajerskem in Koroškem!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 13. marca.

Pod predsedstvom cesarjevim bile so poslednje dni **vojaške konference** na Dunaji. Udeležili so se jih nadvojvoda Albrecht, sekcijski načelnik v vojnem ministerstvu vitez Merkl, vojni minister grof Byland Reidt, načelnik generalnega štaba pl. Beck in več častnikov vojnega ministerstva.

Srbski klub je bil lani v decembru izročil **hrvatski** deželni vladi spomenico, v kateri so izražene želje, na katere naj bi se vlada ozirala pri sestavljenju novega ljudskošolskega zakona. Spomenica zahteva, da se prepusti občinam, da se same odločijo, za interkonfesionalno ali pa konfesionalno šolo. Občine, ki vzdržujejo konfesionalno šolo, naj bi se ne smele siliti, da bi vzdrževale še interkonfesionalno občinsko šolo. Učitelji naj bodo iste vere katere je večina učencev. Deželni šolski sklad naj donša za vzdrževanje konfesionalnih ljudskih šol; pri deželni vladi naj se nastavi stalni poročevalec za zadeve cerkvene in šolske avtonomije. Srbskemu učiteljsku v Karlovcih naj se da pravica javnosti. Dne 17. t. m. bo pri hrvatski deželni vladi konferenca, ki se bode posvetovala o željah izrečenih v spomenici. Te konference se bodo udeležili srbski deželni poslanci in več srbskih vzgojiteljev.

Vnanje države.

Srbski listi objavili so obširne nekrologe cesarja Viljema. Rističev organ „Srbska nezavisnost“ proslavlja Viljema kot zastopnika narodnega združenja, torej tudi kot ustanovitelja in varuha srbske nezavisnosti. Vse srbske politične kroge je jako osupnilo, da baš organ liberalcev najbolj proslavlja pokojnega cesarja.

Pri prvem **bolgarskem** polku v Sofiji zasledili so velika izneverjenja. Posebna komisija, ki preiskuje to stvar, se je preverila, da sta izneverjenja zakrivila majorja Popov in Bonev. Komisija je nasvetovala, da se zapreta, a baje knez ni hotel v to privoliti. Popov je dal svojo demisijo.

Ruski car hoče baje zakone carskega doma tako preurediti, da bode prestolonaslednik smel se oženiti le s kako pravoslavno princesinjo. Na ta način bi se ruski prestolonasledniki zanaprej ženili le v Srbiji, Rumuniji, Grški in Črnej gori, nikakor pa ne več v Nemčiji, kakor navadno dosedaj. Na ta način bi se balkanske države bolj približale Rusiji, ker bi je vezale vezi sorodstva njih vladarjev z Rusijo. Sedanji prestolonaslednik bode baje vzel hčer črnogorskega kneza.

Izredno prijateljske odnose meji **Rusijo** in **Nemčijo** hoče prva v to porabiti, da se sklene trgovska pogodba mej tema državama in tako konča narodno-gospodarsko borbo, ki je jednako škodljiva obema državama.

Urednik „Lanterne“ se je pogovarjal z **italijanskim** ministerskim predsednikom o odnosajih mej Italijo in Francijo. Crispi je rekel, da je odkritosrčen prijatelj Francije in da bode vedno zmatral vojno mej Italijo in Francijo za bratomstvo, ker imata oba naroda isto kulturo in sta istega rodu. Crispi je rekel, da so njegovi jedini nasprotniki duhovniki, ker je on odločen nasprotnik svetne oblasti papeževe. Crispi želi, da bi v prihodnje

papež ne bil vedno Italijan, kakor dosedaj. Ko bi bilo od njega zavisno, prepustil bi rad papeževu dostojanstvo vsakemu narodu, ki se ga hoče polastiti, s tem bi se znebil velike skrbi in zadrege. Zvezo z Nemčijo sklenil je Mancini takoj po tuniškej ekspediciji. Kar se tiče odnosajev z Abesinijo, je čast Italije v Massau angažovana, in se torej ne more umakniti.

Dopisi.

Iz Kamniškega okraja 13. marcija.

[Izv. dop.] (V obrambo.) Mnogo papirja in črnila porabilo se je kot orožje za „versko“ šolo. Pa s tem črnitom se ni črnil samo nedolžni papir, ampak tudi pošteno slovensko učiteljstvo in sedanja šola. Ne čudim se tako zelo šolskim sovražnikom, katerim je narodova izomika deveta briga, kakor bivšemu c. kr. šolskemu nadzorniku in upokojenemu mestnemu učitelju, kateri bi moral vedeti, da naše šole neso brezverske. Jeli sem poučeval v brezverskem duhu ali pa so vero kalili njemu podrejeni učitelji? Če se je v tem okraju v tistih štirih letih tako godilo, je to obžalovanja vredna njegova krivda; dandanes pa ni več tako, ker mladina v znanji, kakor v vedenji lepo napreduje ter s tem množi število šolskih prijateljev iz kmečkega stanu.

Kristjanu je znano, kako velik greh je obrekovanje, in meni se še večji zdi, če obrekuje brat brata, učitelj učitelja, kakor je to storil umirovljen učitelj in bivši nadzornik v Ljubljanskem dnevniku pod naslovom: „Učitelji slovenski, pozor!“ Vse pregrehe, ki jih je zadožil Slovenec in Avstrijec, imajo po mnenju za resnico gorečega dnevnika svoj izvir v sedanji, brezverski, zelo dragi in brezuspešni šoli, katera v dušni in telesni blagor še ničesar storila ni.

Učitelj-člankar daje učiteljem in šolam vse psovke naravnost ali pa v stavkih skrite, katere so donšali in jih še donšajo nemški konservativni listi. Slednje je še celo prekosil, ker trdi iz lastne skušnje, da so bili krivi učitelji in nove postave, da so se početoma duhovniki branili poučevati veroznanstvo. Vprašam: Smo mar mi učitelji krivi, če nam neodvisna oseba ne spolnuje svojih dolžnostij z veseljem in če ne spoštuje postav, ki jih je Nj. Velečastvo podpisalo?

Tudi v tem dopisu dokazuje, da je sedanja šola pripomogla Rothschildu k premoženju. Sicer sam spoznava, da soto stare reči, ki jih je iz časnikov in ne iz praktičnega življenja s tem namenom pobral, da jih pogreje in zabeli. Kaj hoče od nas? Čast in pokorščino duhovnim! Mar učitelji ne častimo dovolj duhovnih in jim mar ne skazujemo kot katoliki dovolj pokorščine? Kakšno drugo posvetno čast in pokorščino pa hočejo imeti namestniki revnega, ponižnega in pohlevnega našega „Učenika“? Dalje nam žuga s sovraštvom, če sedaj dejanski stopimo v boj za obstanek naših šol. A ne bojim se tega, ker Bogu in ljudem ljuba resnica v zvezi s krščansko ljubeznijo uniči najhujše sovrašтво.

V verskem oziru je pri nas vsaka prememba nepotrebna, ker so berila že sedaj na verski podlagi in krajno in okrajno šolsko nadzorstvo, krajni in okrajni šolski sveti ima tudi zastopnike v katoliških duhovnih.

Spoznam tudi jaz, da se tu ali tam nahajajo po mladini storjene velike pregrehe, a s prepričanjem trdim, da jih ni šola pouzročila, ampak večji del stariši, kateri še nove šole znotraj videli neso, ali ki so se zunaj nje pohujšali. Take izjeme ne uniči nobena šola, tudi v tistem pomenu verska ne, za katero se sedaj učitelj v klerikalnem dnevniku ogreva.

Iz Celja 4. marca. [Izv. dop.] (Magistratni uradniki — pretepalci.) Naše mesto prišlo bo res s časoma še na slaven glas. Ne samo, da naši mestni očetje porabijo vestno vsako priliko, da pokažejo svetu svojo „modrost“, vršé se v našem mestu tudi dogodki, kateri bi v drugih mestih, ki neso domovje tolike „nemške“ kulture, ne bi možni bili.

„Mestni magistratni uradniki pa pretepalci?“ bo morebiti kdo se začuden vprašal; „to ni mogoče!“

No, v Celji je vse mogoče!

Pri našem magistratu so ljudje v službi, ki dajejo meščanom najlepši vzgled, kako se človek ne sme obnašati.

Čitateljem „Slov. Naroda“ bo še gotovo v spominu, kako je mestni pisar Wilhelm Oechs, ki je že parkrat prej imel s kazensko sodnijo opraviti, položil pred par leti pred slovenskega urad-

nika v kavarni tiskano takoimenovano „hinauswurf-karte“)“, ter ga potem „pošteno“ opsoval. Dobil je za to 14 dnij zapora. — Vsakdo bi mislil, da je vsled tega bilo njegovemu službovanju pri magistratu konec. Pa temu ni tako. Mož se je že prej ustil: „Wenn ich geh', wird auch noch ein anderer gehen!“

In res, na začudenje vseh meščanov ni šel.

Pod vodstvom tega moža dogodil se je pa sedaj po noči v četrtek na petek sledeči nečuten, barbaričen čin:

Dne 8. t. m. so sedeli v nekdanji Palosóvi gostilni v Gospodski ulici že večkrat imenovani Oechs, oštir Grell, ki je ob enem tudi pisatelj pri mestnem uradu in kapelnik Celjske mestne godbe Lenhard, ki so bili isti večer zelo naudušeni, vsi veliki Nemci, ter so peli „Das deutsche Lied“; potem pa so iskali človeka, nad katerim bi poskusili moč svojih pestij. Osoda je odločila za ta poskus slugo mestne ljudske šole, Sebastijana Feistlna. Povod k prepiru in pretepu prav lahko najdejo junaki, kakeršen je bil Oechs z drugovi. Tako je bilo tudi tukaj. Začeli so Feistlna zavoljo neke malenkosti zmerjati. Ker je pa ta ugovarjal, je po mnenji Oechna in tovarišev zaslužil kazen. Kmalu bil je zunaj gostilne. Pa ne sme se misliti, da je sam šel iz gostilne, ampak pri tem so mu Oechs, kapelnik Lenhard in Grell na prav neprijazen način pomagali, t. j. zgrabili so Feistlna in ga vrgli iz gostilne. Potem so ga zasledovali po Gospodski ulici do Schönove hiše. — Tukaj so ga na tlak vrgli; Oechs se spravi nanj s koleni in potem ga pretepajo, da brezzavesten obleži. Pri tem je bil seveda velik hrup, da so ljudje poskakali iz postelj in hoteli k oknom gledat, kaj da se godi na ulici. Policaja ni bilo niti videti niti čuti. — Čez nekaj časa sta se usmili dva moža ubozega Feistlna, ter ga vzdignila in spravljala domov. Pa tu pride junaška trojica za njima, nju dojde pred „grofijo“, pograbi Feistlna, ter ga vrže v njegovo stanovanje. Čez nekoliko časa pa še v sobo pridere; Grell zgrabi deklo, ki se jim nasproti postavi, da jim zabrani uhod, za vrat, ter jo vrže proč. Ravno tako prestrašeno in zbegano ženo Feistlnovo, nad katero se zareži: „Im Namen des Gesetzes erkläre ich Ihnen Mann für verhaftet“, ter ga pograbi za noge in hočejo iz sobe vleči, kar jim pa krepka žena zabrani, češ, „saj ste ga tako že ubili, pustite ga v miru!“ Na to dobi odgovor: „No, wenn er schon tot ist, so lassen Sie ihn halt morgen mit einem Karren fortschaffen“, na kar so odšli.

Feistlnu so dve rebri, ter glavo pod temenom utisnili. Tudi levo oko je še danes čisto sivo ter ima dve pičici, jedno belo in jedno črno. Po izjavi jednega zdravnika se je bati, da Feistl vsled teh poškodovanj umrje.

Preiskava v tej zadevi se je pri okrožni sodnji že začela. Pa kar vse mesto se čudi, da zločinci uživajo še vedno prostost, ter so to svojo prostost že tudi porabili tako, da sta Oechs in Grell šla ranjencu in njegovi ženi za spravo 25 gld ponujat. Kapelnik Lenhard si pa prizadeva po mestu vest širiti, da je Feistlna žena tako tepla. Ta poskus je tembolj smešen, ker je v obče dobro znano, da mej Feistlnom in ženo ni bilo nikoli preprirov, posebno pa tacihi ne, ki bi tepež mej njima proizročili.

O tej preiskavi, in o čudnem postopanju v tej zadevi, govorilo bo se že ob svojem času na svojem mestu.

*) Naš jezik še menda ni dovolj omikan, da bi imel za ta „kulturni“ pojem potreben izraz.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je za bedne rodbine v Kropinski dolini na Gorenjskem 300 gld. podpore.

— (Dunajski Slovenci,) na čelu jim državni poslanci naši, podpisujejo lepo adresso vladiki Strossmayerju na čast.

— (Pevski večer) priredijo pevci Šišenske čitalnice na čast vladiki Josipu Juriju Strossmayerju v nedeljo gne 18. marca v gostilni pri „Kankretu“ v Spodnji Šiški. Začetek ob 7. uri. Častiti društveniki in gostje sploh so dobro došli.

— (Gospod Viljem Janežič,) v Gradci rojen Slovenec, sedaj sodnijski praktikant v Rogatci, bil je dne 25. p. m. na vseučilišču v Gradci promoviran doktorjem juris.

— (Slovenska predstava) bode v nedeljo dne 18. marca t. l. Igralo se bode na mnogostransko zahtevanje: „Vzbujeni lev“, opereta, in „Prvikrat v gledališču“, burka v jednom dejanji. — V ponedeljek dne 19. marca pa ima biti zadnja predstava v tekočem meseci, in sicer na korist učitelju in režiserju „Dramatičnega društva“, g. Ignaciju Borštniku. Na repertoarji za benefico je: „Prestop žené“, igrokaz v treh dejanjih, spisal Girardin, poslovenil J. K. V začetku večera pa: „Ženski jok“, igra v jednom dejanji, po francoskej poslovenil Valentin Mandelc. Začetek predstavi je v nedeljo ob 1/8. uri, v ponedeljek ob 7. uri zvečer. — Tem povodom polagamo slovenskemu občinstvu na srce, naj gospoda Borštnika ob njegovej benefici odlikuje. Gospod Borštnik je brez ugovora naše Talijske glavni stember, kot režiser in kot izboren igralec stekel si je velikih zaslug in sedanjega slovenskega odra si brez njegove osebe skoro misliti ne moremo. Odkar je on prevzel režijo, opazujemo velik in stalen napredek, predstave so vedno bolj gladke in završene in s skromnimi našimi silami spravljajo se večje in celo izvirne igre na oder, kakor sta bili na primer „Revček Andrejček“ in „Otok in Struga“, katero je baš gospod Borštnik tako vrlo dramatizoval. Dolžnost bode torej vsakemu, da se gospodu Borštniku na njegove benefice dan za mnoge preprijetne večere v gledališču slovenskem izkaže hvaležnega ter ga s svojim duševnim in gmotnim priznanjem izpodbuja k nadaljnjemu delovanju.

— (Osepnice.) V zadnjih 24 urah za osepnicami zbolelo: 1 moški, 1 otrok. Ozdravelo: 5 moških, 2 ženski, 2 otroka. Umrla: 1 ženska.

— (Premembe v Ljubljanski škofiji.) Gosp. Ivan Kljun, kaplan v Šenčurji pri Kranji, bil je pretekli torek kanonično umeščen na župnijo Šmartin v Dolenjem Tuhinju. — Gosp. Josip Zelnik, kaplan v Šmartinu pri Litiji šel je kot upravitelj na Vače.

— (V farovž v Rudniku) poskušali so v torek zvečer ulomiti tatovi. Čas izbrali so si bili dobro, ker je g. župnik bil odšel ogledavat svojo novo župnijo na Dolenjskem, a vender se jim tatvina ni posrečila, ker jih je hlapec s streljanjem preplašil.

— (V Kropi) blagoslovili so dne 12. t. m. novo šolsko poslopje, katero je občini daroval pokojni nadzornik g. Šolar. Tamošnja jednorazrednica spremeni se sedaj v dvorazrednico.

— (Popravek.) Poročali smo iz Dunajskega vira, da bodeta koncem tega meseca naša rojaka gg. Pogačnik in Fišer priredila velik koncert. To vest popravljamo na posebno željo toliko, da koncert priredi samo g. Fišer, da pa pri njem iz posebne prijaznosti sodeluje gosp. Pogačnik.

— (Izpred porotnega sodišča.) Pri drugi obravnavi dne 12. t. m. bil je zatozen 58 letni Fran Peteani hudodelstva poskušane umora, javnega nasilstva in poskušane tatvine. Peteani prebil je velik del svojega življenja v ječah, od 1867. do 1887. nič manj kot 18 let. Ko je Peteani, čegar sin je na Gradu tudi na več let zaprt, „dostal svojo sedemletno kazen zaradi tatvine in bil izpuščen iz kaznilnice na Gradu dne 9. septembra l. l., šel je naravnost v žganjarijo Plavčevo v Starinarški stezi na Starem trgu, kjer je shajališče Ljubljanskih „barab“ in že ondu je kazal dolg kuhinjski nož, češ: Odslej bode le-ta (nož) za-me delal. Isto noč srečala sta ga mestna redarja, Korče in Rus, na Tržaški cesti. Korče, videč da ima Peteani kramp in spoznavši v njem nevarnega tatu, ga ustavi ter vpraša, kaj hoče s krampom, na kar mu Peteani vrže kramp pred noge ter zbeži. Stražnik Rus steče za njim, a Peteani se mu postavi z nožem v bran ter ga sune v prsi. Močni plašč, bluza in zapisna knjižnica zadržali so sunek, sicer bi bil Rus pri priči mrtev. Peteani sunil je še enkrat proti Rusu in mu prepara plašč. Redar Rus je na to Peteanija udaril s sablo po roki in ga ranil tudi na telesu, a umikajoč se besnim napadom pal v jarek ob cesti, ki je bil poln blata in vode. Peteani svest si zmage in misleč, da je Rus mrtev, zakliče: „Hudič, zdaj imaš zadosti!“, in zbeži. A redar Rus, mal pa čvrst mož, izkoplje se iz jarka, teče na stražnico na rotovž in pove, kaj se je zgodilo. Takoj hitra redarja Ižanec in Mance na Tržaško cesto, kjer nalletita na Peteanita, ko je hotel ravno nasproti gostilni „Pri Jagru“ v prodajalnico branjevke Reze Urbančič ulomiti. Peteani zbeži proti tabačni fabriki, redarja pa za njim in ker je z nožem pretil, uporab-

ljata zopet svoji sabli in zopet bil je Peteani ranjen. Ko sta ga naposled vendar dobila v oblast, rekel je Peteani: „Zapomni si, samo jeden Peteani je v Ljubljani, bosta že videla, kaj se zgodi. Danes je Peteani sam sneg jedel.“ — Zatoženi Peteani vse taji, češ, da ničesar več ne ve. Niti večletnega bivanja v ječah se več ne spominja. Ko ga predsednik sodišča vpraša, ima li na državnega pravdnika predlog, kaj opomniti odvrne: „Kar je, to je, naj pa bo!“ Porotniki zanikali so vprašanje glede umora, potrdili pa vprašanje glede hudodelstva uboja, javnega nasilstva in poskušane tatvine, kakor tudi vprašanje, da je Peteani tat iz navade. Obsojen je bil Peteani na 8 let teške ječe, poostrene s postom. Ko bode to kazen dostal, oddal se bode v kaznilnico kot tat iz navade. Ta obravnava bila je za polnoštevilno navzočne „kriminaldoktorje“ pravi „haut-gout“ morda so se zopet kaj naučili.

— (Izpred porotnega sodišča.) Dne 13. t. m. bil je v tajni obravnavi Janez Markovič poskušane spolskega posiljenja zatožen, a po porotnikov izreku oproščen. — Pri drugi obravnavi bil Anton Legat, kmetski fant iz Zabrezja na Gorenjskem, obsojen na 18 mesecev teške ječe, ker je železniškega delavca Dovžana večkrat s kolom po nogi udaril, da je sedaj kruljev.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 14. marca. Cesarjevič Rudolf v spremstvu generala Pejačevića, krilnega adjutanta kneza Rosenberga, stotnika Giesla in deputacij obeh polkov, katerih imajetelj je bil cesar Viljem, ob 10. uri zvečer s posebnim vlakom v Berlin odpotoval.

Berolin 15. marca. Ruski veliki knezi semkaj dospeli.

Pariz 16. marca. Zbornica kljuba Tizardovim ugovorom sklenila, da se carine na pijače odpravijo. — Boulanger zaradi hudih pregreškov proti disciplini v neaktivno stanje dejan.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje in konec.)

III. Gospod zbornični svetnik Karol Luckmann poroča v imenu odsekov o prošnji inženirja Arnolda Kramerja, zastopnika francoske stavbene družbe: „Société anonyme ancien Etablissement Cail“ v Parizu, da se mu dovolijo tehniška pripravna dela za zgradbo lokalne železnice od Gorice čez Ribnico v Brežice s postranskimi črtami v Ljubljano in do ogerske deželne granice v smeru proti Karlovcu.

Odsek ne more proti osobi prosilčevi nič reči, ker mu o njej ni nič znanega. A kar se tiče pravnopripravnih in javnih ozirov, ni o tem nobenih pomislekov in zato predlaga odsek; slavna zbornica naj se izrazi v sem zmislu.

Predlog se vsprejme.

IV. Gospod podpredsednik Mihael Pakič poroča o tarifu javne tehtnice v Stobu, poslanem zbornici z dopisom c. kr. deželne vlade od 6. dec. 1887. Ta tarif je tako sestavljen: 1. za odtehtanje blaga per 100 kg. 2 kr.; 2. za 1 konja ali 1 kravo 10 kr.; 3. za pitane vola 20 kr. Po mnenji odsekov sta oba prva tarifa primerna; le za tretjega se ne more izjaviti, ker ni vselej možno precej odločiti, ali je vol pitan ali ne. Odsek misli, da bi namesto besede krava bilo vzeti besedo „rogata živina“, ali pa izpustivši besedo krava v 2. oddelku postaviti 3. oddelek za vsako rogato živino po 10 kr. Nadalje bi tudi bilo treba določiti tarife za odtehtovanje telet, prašičev, praznih voz itd., zategadel predlaga odsek: „Slavna zbornica naj se izrazi v tem zmislu.“

Predlog se vsprejme.

Gospod predsednik poudarja v svojem končnem govoru, da se je zbornica tudi tega, svojemu koncu se bližajočega leta, zdušno trudila pospeševati na vse moči koristi trgovine, obrta in prometa. Izreka potem visoki c. kr. deželni vladi za podporo sklepov zborničnih in slavnih uredništvom listov, izhajajočih v Ljubljani za brezplačno priobčevanje zborničnih sej in mnogih drugih poročil najudanejšo hvalo. Izrekši še hvalo tajniku za njegovo neumorno delovanje, prosi tudi gospode zbornične svetnike, naj vsprejmejo njegovo najiskrenejšo hvalo za marljivo sodelovanje pri posvetovanjih zborničnih, ter izraža željo, naj novo leto prinese vsem obilo sreče. Gosp. podpredsednik Mihael Pakič zahvaljuje se v imenu zbornice gospodu predsedniku za objektivno vodstvo obravnav ter mu želi srečno novo leto.

* * *

Računski sklep trgovinske in obrtne zbornice o dohodkih in troških za leto 1886 potrdilo je visoko c. kr. trgovinsko ministerstvo z ukazom od 14. jul. 1887. šte. 19386. Ta računski sklep slóve:

I. Poslovanje z denarjem. a) Dohodki: Prebitek blagajnice koncem decembra 1885 1793 gld. 51 1/2 kr.

Doneski volilcev 4596 gld. 73¹/₂ kr. Takse za upisovanje znamek 20 gld. Obresti od naloženega zborničnega denarja 7 gld. 73 kr. Vkupe 6417 gld. 98 kr. b) Troški: Plače in služnine 2400 gld. Pisarnične potrebščine 199 gld. 44 kr. Tiskovine 167 gld. 20 kr. Knjige, novine in knjigovozna dela 165 gld. 35 kr. Kurjava in svečava 74 gld. 96 kr. Poštne in brzojavke 18 gld. 23 kr. Donesek za obrtno šole 500 gld. Za statistične namene 163 gld. 48 kr. Neprevidni troški 426 gld. 38 kr. 5% kot pokojninski donesek 213 gld. Blagajnice prebitek koncem decembra 1886 2.089 gld. 94 kr. Vkupe 6.417 gld. 98 kr.

II. Stanje imenja. Aktiva: Blagajnice prebitek koncem decembra 1886 2.089 gld. 94 kr. Izterjevalni doneski 102 gld. 32¹/₂ kr. Vkupe 2192 gld. 26¹/₂ kr. Pasiva — nič.

Ta računski sklep bil je primerjan s predloženim računom in na podlagi dokazilnih prilog spoznan za pravega.

Računski oddelek v c. kr. trgovinskem ministertvu. Na Dunaji dne 3. julija 1887. Hawlisch, c. kr. računski ravnatelj.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (192—252)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tržne cene v Ljubljani
dne 14. marca t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	5.55	Špeh povojen, kgr.	64
Rež,	4.06	Surovo maslo,	90
Ječmen,	3.74	Jajce, jedno :	2
Oves,	2.44	Mleko, liter	8
Ajda,	4.22	Goveje meso, kgr.	56
Proso,	3.74	Telečje	52
Koruz,	5.36	Svinjsko	60
Krompir,	2.67	Kostrunovo	36
Leča,	12	Pišanec.	50
Grah,	13	Golob	20
Fižol,	11	Seno, 100 kilo.	267
Maslo,	kgr. 1	Slama,	230
Mast,	66	Drva trda, 4 metr.	750
Špeh frišen	60	„ mehka, 4 „	450

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
14. marca	7. zjutraj	728.2 mm.	— 3.2° C	brezv.	megla	6.70 mm.
	2. popol.	726.9 mm.	8.6° C	sl. svz.	jas.	
	9. zvečer	725.4 mm.	4.4° C	sl. szh.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 3.2°, za 0.5° nad normalom.

Dunajska borza

dne 15. marca t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	gld.	dan	gld.
Papirna renta	77.65	včeraj	77.5
Srebrna renta	78.95	„	79.05
Zlata renta	109.9	„	108.50
5% marcna renta	92.45	„	92.45
Akcije narodne banke.	857	„	857
Kreditne akcije	268.20	„	268.20
London	126.90	„	126.90
Napol.	10.03 ¹ / ₂	„	10.04
C. kr. cekini	5.99	„	5.99
Nemške marke	62.32 ¹ / ₂	„	62.35
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	130 gld.	25
Državne srečke iz l. 1864	100	163	60
Ogerska zlata renta 4%	96	„	60
Ogerska papirna renta 5%	83	„	35
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	„	105
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	117	50
Zemlj. obč. avstr. 4 ¹ / ₂ % zlati zast. listi	127	„	127
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	99	„	40
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100 gld.	178	75
Kreditne srečke	10	„	21
Radolfove srečke	120	„	100
Akcije anglo-avstr. banke	120	„	213
Tramway-drust. velj. 170 gld. a v.	213	„	75

Hiša

v sv. Florijana ulicah št. 33, stara gostilna „Pri Gorisku“ imenovana, še v e v dobrem stanu, se zaradi preselitve **takoj prod.** — Več se izve ravno v tej hiši v gostilni. (204—1)

Zdravišče z mrzlo vodo

ST. RADEGUND

na Štorskem, 2 uri od železniške postaje Graške.

Veličastna lega v visokih gorah, mej razprostrtimi smrekovimi gozdi, milo, prijetno podnebje, dobra pitna voda, zdravilna gimnastika in massage. Ugodna stanovanja v 23 zdravniških hišah in vilah. Nizke cene.

Zdravilna sezona od 15. marca do srede novembra.

Obširna objasnjenja o zdravilni metodi in drugih razmerah ter cenah so v prospektu, ki se na zahtevanje (zastonj) pošlje.

Dr. Gustav Ruprich,
asistenčni zdravnik.

(199)

Dr. Gustav Novy,
vodja zavoda.

Izdajatelj in odgovorni urednik. Dr. Josip Vošnjak.

Naznanilo.

Podpisani naznanja, da bo 26. marca t. l. na lici mesta javna dražba za preložitve okrajne ceste na Dovsko in Litijo pod železnično postajo na Lazah. Začetek dražbe ob 10. uri zjutraj. Dražbeni pogoji in načrt so do tega časa pri načelniku na Viči za pregled razgrnjeni.

Okrajni cestni odbor okolice Ljubljanske,
na Viči, dne 14. marca 1888.

(198—1)

Načelnik: And. Knez.

Vsprejemem takoj

trgovskega pomočnika,

urnega prodajalca, z dobrimi spricili in lepega obnašanja, ki zna slovenski in nemški.

Josip Matič,

trgovina za specerije, delikatese itd.,
v Celji.

(202—1)

Delavnico (Werkstätte)

išče ključavničar v kakem večjem mestu ali trgu. Ponudbe vsprejema

Lovrenc Istenič

na Vranskem pri Celji.

(203—1)

10.000

parov za izvoz določenih moških hlač moralo je tu ostati, ker se je zvišala carina, in dobil sem nalog, prodati je **za vsako ceno.** Prodajam vsakemu par teh po **najnovejši Dunajski modri najbolje narejenih**

moških suknenih hlač

za pomlad

po samo 1 gld. 90 kr.,

za zimo pa izvrstne, debele, gorke hlače po samo 2 gld. 20 kr. Da kdo ne dvomi, izjavim, da so hlače elegantne, trdne in dobre vrhne hlače, in da jih nazaj vzamem, če ni res. Ker se bodo hlače gotovo hitro poprodale, naj vsak hiti, da jih hitro pri meni naroči, kolikor potrebuje. Pri naročbi naj se blagovoljno naznani koračna dolgost. Razpošiljam po poštne povzetji. — Naslov je:

M. APFEL, Wien, I., Wollzeile Nr. 29/69.

Tujci:

12. marca:

Pri **Sionu**: Nagi iz Lipskega. — Berger iz Budimpešte. — Bettelheim iz Kanize. — Hieber iz Gradca. — Rossi iz Trsta. — Someda iz Vidna.
Pri **Maltici**: Pressburger, Rottenberg z Dunaja. — Kroschel iz Gradca.
Pri **bavarskem dvoru**: Berger iz Kočevja.

Umrli so:

V deželnej bolnici:

12. marca: Jožef Marinšek, duinar, 28 let, za kozami.

13. marca: Janez Smole, gostac, 71 let, za starostjo. — Rozina Blažič, gostija, 75 let, za starostjo. — Viljem Rost, bivši sodar, 72 let, za edemom v možganih.

14. marca: Fran Ivan, delavec, 23 let, za jetiko.

VIZITNICE

priporočila

„Narodna Tiskarna“

po nizkej ceni.

Natečaj

službe okrajnega komunalnega zdravnik v Mozirji, sodnijskega okraja Gornjigrad, v Gorenji Savinjski dolini, Spodnji Štajer, z letno plačo 400 gld. Zdravniški stroški za uboge se bodo posebej plačevali. Znanje slovenskega ali jednega drugega slovanskega jezika je potrebno. Prošnje, prevedene s krstnim in domovinskim listom, naj se do **15. aprila t. l.** semkaj upošlejo.

Od okrajnega odbora v Gornjemgradu, dne 1. marca 1888.

Okraja načelnik:

Anton Goričar m. p.

(179—3)

V s a k d o
more si s prodajo vsakovrstnih zakonito dovoljenih
srečk na obroke
vsako leto najmanj (151—5)
1200 goldinarjev prislužiti.
Vprašanja naj se pošiljajo na: **Wechselhaus H. FUCHS, Budapest, Dorotheagasse Nr. 9.**

Prodaja podjetja.

Zaradi smrti se pod tvrdko

JOSIP BERNARD

že nad 35 let obstoječa

steklarija

po ugodnih pogojih prod.

Kaj več povedó Jos. Bernard-ovi dediči, v Ljubljani, na Marijinem trgu št. 5, v Slonovih ulicah št. 4. (172—4)

J. & S. KESSLER v BRNU,

Ferdinandove ulice št. 7 sn.,

pošiljata proti poštne povzetju:

(180—3)

Križasto modno blago
za žensko obleko, iz čiste volne, 90 cm. široko, 10 metrov **gld. 8.50.**

Volnen atlas
v vseh modnih barvah, 90 cm. širok, 10 metrov **gld. 6.50.**

Kešmir
v vseh modnih barvah, 90 cm. širok, 10 metrov **gld. 4.50.**

BAIGE
v najnovejših barvah, 100 cm. širok, 10 metrov **gld. 9.50.**

Brokatno blago
v vseh barvah, 60 cm. širok, najnovejši dessins, 10 metrov **gld. 4.—.**

CRETON
za žensko obleko, se sme prati, najnovejši vzorec, 70 cm. širok, 10 metrov **gld. 2.50.**

Trinitnik.
60 cm. širok, svetlo- in temno-rujav, 10 metrov la. **gld. 3.50.** la. **gld. 2.50.**

Blago za ponočne suknje
(tudi za ženske obleke), 60 cm. široko, križasto, 10 metrov **gld. 2.50.**

Pregrinjalna garnitura
(2 posteljni in 1 mizno pregrinjalo), iz ripsa **gld. 4.50.** iz jute **gld. 3.50.**

Jute-zastor,
turški dessins, (2 stranska dela in draperija), komplet, **gld. 2.30.**

Posobna preproga,
jako trajna, 10—11 metrov dolga, — la. **gld. 6.—.** la. **gld. 3.50.**

Prešita posteljna odeja
iz atlasa **gld. 8.50.** — iz rouge-a **gld. 3.—.**

Domače platno,
29 vatlov, kos ¹/₂ la. **gld. 5.50.** — kos ¹/₄ la. **gld. 4.20.**

King-tkanina,
30 vatlov, boljše od platna, kos ¹/₂ la. **gld. 7.50.** ¹/₄ la. **gld. 5.80.**

ŠIFON,
30 vatlov, 90 cm. širok, kos la. **gld. 5.50.** la. **gld. 4.50.**

Oxford,
29 vatlov, najnovejši vzorec, kos la. **gld. 6.50.** la. **gld. 4.50.**

Canevas
za posteljno prevleko, 29 vatlov, kos la. **gld. 6.—.** la. **gld. 5.20.**

Damastni gradl,
30 vatlov, kos la. **gld. 8.50.** la. **gld. 5.0.**

Mizni prtji,
platneni, v vseh barvah, 3 komadi ¹/₂ la. **gld. 2.—.** ¹/₄ la. **gld. 1.—.**

Prtiči.
platneni, ¹/₄ v kvadratu, — 6 komadov **gld. 1.20.**

Otirače,
platnene, z resami, **gld. 1.50.** s kraji **gld. 1.20.**

Rjuhe,
brez šiva, 2 metra dolge, ¹/₂ metra široke, 1 komad **gld. 1.50.**

Slamnjace
iz jute-platna, kompletne, velike, komad la. po **gld. 1.40.** la. po **90 kr.**

Predposteljna preproga,
najnovejši dessins, iz flanele, 1 par **gld. 2.—.** iz jute **gld. 1.30.**

Uzorci

zastonj in franko.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne.“